

ἄρρην (τύπ. ἄρσην). Ἄρσενικός, male, Παρμενίδης 12.5-6 ἄρ-
σενι θῆλυ μιγῆν τὸ τ' ἐναντίον αὐτὶς ἄρσεν θηλυτέρω. Ἐμπε-
δοκλῆς 65 <τὰ δ' ἔμπαλιν ἄρρενα θερμοῦ> 67 τοκάς ἄρρε-
νος. || **ἄρρεν**. Πυθαγόρειοι B 5 (DK I 452,40) τὰς ἀρχὰς δέκα
λέγουσιν εἶναι τὰς κατὰ συστοιχίαν λεγομένας· πέρας καὶ ἄπειρον,
ἄρρεν καὶ θῆλυ. Πρβλ. ἀνήρ.

ἀρτιοπέριττος. Ἄρτιος καὶ περιττός μαζί, compound of even
and odd, Φιλόλαος 5.3 ὅ γα μὲν ἀριθμὸς ἔχει δύο μὲν ἴδια εἶδη,
περισσὸν καὶ ἄρτιον, τρίτον δὲ ἀπ' ἀμφοτέρων μιχθέντων ἀρτιο-
πέριττον.

ἄρτιον (ἀντίθ. περιττόν). Ἄρτιον, even, Φιλόλαος 5 ἀριθμὸς ἔχει
δύο μὲν ἴδια εἶδη περισσὸν καὶ ἄρτιον Πυθαγόρειοι B 5 (DK I
452,40) τὰς ἀρχὰς δέκα λέγουσιν εἶναι τὰς κατὰ συστοιχίαν λεγο-
μένας· πέρας καὶ ἄπειρον, περιττόν καὶ ἄρτιον. Πρβλ. ἀρτιο-
πέριτος.

ἀρύειν. Βλ. ἀπαρύειν.

ἀρχαῖος (συνών. γηραιός, παλαιός, ἀντίθ. νέος). Ἀρχαῖος/πα-
λαιός, ancient/old, Δημόκριτος 5 λέγειν Δημόκριτον περὶ Ἀναξα-
γόρου, ὥς οὐκ εἶησαν αὐτοῦ αἱ δόξαι αἵ τε περὶ ἡλίου καὶ σελήνης,
ἀλλὰ ἀρχαῖαι, τὸν δὲ ὑφηγήσθαι 278 ἀπὸ φύσιος καὶ καταστά-
σιός τινος ἀρχαίης.

ἄρχειν (συνών. κυβερνᾶν) 1. Προκαλῶ/διευθύνω, instigate/
guide, Παρμενίδης 12.4 στυγεροῖο τόκου καὶ μίξιος ἄρχει 2.
Κυβερνῶ, rule, Δημόκριτος 75 κρέσσον ἄρχεσθαι τοῖς ἀνοήτοιςιν
ἢ ἄρχειν. || τὸ ἄρχειν. Δημόκριτος 267 φύσει τὸ ἄρχειν
οἰκῆιον τῷ κρέσσονι. || **ἄρχεσθαι** 1 (ἀντίθ. τελευτᾶν). Ἀρχίζω,
begin, Παρμενίδης 5 ξυνὸν δέ μοι ἐστίν, ὁππόθεν ἄρξωμαι
8.9-10 τοῦ μηδενὸς ἀρξάμενον Μέλισσος 2 (ἢ ῥα τὸ
γὰρ ἂν ποτε γενόμενον) ... ὅτε δὲ μήτε ἢ ῥα τὸ μήτε ἐτε-
λεύτησεν Ἀναξαγόρας 12.11-15 ἀπὸ τοῦ σμικροῦ ἢ ῥα τὸ πε-
ριχωρεῖν 13 καὶ ἐπεὶ ἢ ῥα τὸ ὁ νοῦς κινεῖν Διογένης 1 λό-
γον παντός ἀρχόμενον 2 (συνών. κυβερνᾶσθαι). Ἐξουσιάζ-
ομαι/κυβερνῶμαι, be ruled/be governed, Ἡράκλειτος 84 b κί-

ματός ἐστι τοῖς αὐτοῖς μοχθεῖν καὶ ἄρχεσθαι Δημόκριτος 49 χαλεπὸν ἄρχεσθαι ὑπὸ χειρίονος 75 κρέσσον ἄρχεσθαι τοῖς ἀνοήτοισιν ἢ ἄρχειν 111 ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις εἶη ἂν ἀνδρὶ ἐσχάτη.

ἀρχή (ἀντίθ. πέρας, τέλος) **1.** Ἀρχή/πρωταρχή, origin, Θαλῆς 3 (τίτλ.) Περί ἀρχῶν Ἀναξίμανδρος 1 ἀρχήν ... τῶν ὄντων τὸ ἄπειρον **2.** Ἀρχή/ἀφετηρία, beginning/starting point, Ἡράκλειτος 103 ξυνὸν γὰρ ἀρχή καὶ πέρας ἐπὶ κύκλου περιφερείας Ἀλκιμαίων 2 οὐ δύνανται τὴν ἀρχήν τῷ τέλει προσάψαι Φιλόλαος 8 (οὐ γὰρ ἐν ἀρχᾷ πάντων;) Ὀκκελος 8 ἡ τριὰς πρώτη συνέστησεν ἀρχήν, μεσότητα καὶ τελευτήν Διογένης 1 τὴν ἀρχήν ἀναμφισβήτητον παρέχεσθαι. || Φιλόλαος 6.8 ἐπεὶ δέ ται ἀρχαὶ ὑπάρχον **3** (ἀντίθ. τελευτή, τέλος). Ἀρχή/ἐναρξή, beginning/commencement, Μέλισσος 2 ἀρχήν οὐκ ἔχει οὐδὲ τελευτήν. ... εἰ μὲν γὰρ ἐγένετο, ἀρχήν ἂν εἶχεν. ... οὐκ ἔχει ἀρχήν οὐδὲ τελευτήν 4 ἀρχήν τε καὶ τέλος ἔχον οὐδὲν οὔτε αἶδιον οὔτε ἄπειρόν ἐστιν. || Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466,10) γένεσιν, αὔξησιν, ἀρχήν, τελευτήν. || Ξενοφάνης 10 ἐξ ἀρχῆς καθ' Ὅμηρον ἐπεὶ μεμαθήκασι πάντες 18.1 οὔτοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖς ὑπέδειξαν Ἀναξαγόρας 6.6 ὅπως περ ἀρχήν εἶναι καὶ νῦν πάντα ὁμοῦ 12.12 ὥστε περιχωρῆσαι τὴν ἀρχήν **4.** Ἀρχή/αἰτία, beginning/cause, Ἐμπεδοκλῆς 38.1 ἥλιον ἀρχήν ἐξ ὧν δῆλ' ἐγένοντο τὰ νῦν ἐσορῶμεν ἅπαντα Φιλόλαος 13.5 ἐγκέφαλος δὲ <σαμαίνει> τὰν ἀνθρώπων ἀρχὰν Δημόκριτος 221 ἐλπίς κακοῦ κέρδεος ἀρχή ζημίας 245 φθόνος γὰρ στάσιος ἀρχήν ἀπεργάζεται 269 τόλμα προήξιος ἀρχή.

ἀρχάν. Κατ' ἀρχήν, at first, Φιλόλαος 3 ἀρχὰν γὰρ οὐδὲ τὸ γνωσσόμενον ἐσσεῖται πάντων ἀπείρων ἐόντων.

ἀρχηγός. Ἀρχηγέτης, author, Ἡράκλειτος 81 κοπίδων ἐστὶν ἀρχηγός.

ἄρχων. Ἀρχων, leader, Δημόκριτος 47 νόμῳ καὶ ἄρχοντι 265.5 οὕτω καὶ τὸν ἄρχοντα 266.2 οὐδεμία μηχανὴ τῷ νῦν καθεστῶτι ῥυθμῷ μὴ οὐκ ἀδικεῖν τοὺς ἄρχοντας, ἦν καὶ πάντες ἀγαθοὶ ἔωσιν.